

පලමුවන කියුවීම

උත්පත්ති 15:5-12, 17-18

උත්පත්ති පානෙන් ගත් පාදයකි.

දෙවියන් වහන්සේ ආඩම් සමග ඇතිකර ගත් හිටිපූම

සම්දණන් වහන්සේ ද ආඩම් පිටතට රැගෙන ගොස්, "අහස දෙස බලා, හැකි නම්, මය කාරකා ගණන් කරන්න. තුළී උරු පරපුර එසේ ම වන්නේ ය"යි වදාල යෝක. ආඩම් ද සම්දණන් වහන්සේ අදහා ගත්තේ ය. ඒ ඇදහිල්ල ඔහුගේ ධර්මිෂ්ධකම වගයෙන් උන් වහන්සේ පිළිගත් යෝක. එවිට සම්දණන් වහන්සේ ඔහුට කතා කොට, "මේ රට තුළීට උරුමයක් කර දෙනු පිළිස උරු නම් කළදිවරුන්ගේ තුවරින් තුඩී පිටතට ගොනා සම්දණන් වහන්සේ මම ය"යි වදාල යෝක. එහෙන් ආඩම්, "මහෙන්ත්ම දෙවි ස්වාමීති, මට එය උරුම වන්නට යන බව මා දැනගත්තේ කොසේ ද"යි ඇසී ය. උන් වහන්සේ ද ඔහුට පිළිතුරු දෙමින්, "තුන් අවුරුදු වැස්සියක ද තුන් අවුරුදු එත්දෙනෙක ද තුන් අවුරුදු බැවටවෙකු ද කොඩියෙකු හා පරෙච් පැටවෙකු ද මා වෙත ගෙනෙන්න"යි වදාල යෝක. ආඩම් ද මේ සියල්ල උන් වහන්සේ වෙත ගෙන අවුන් ඔවුන් දෙපත් කොට, පරා දෙක එතිනෙකට මූණා තැබේ ය. එහෙන් ඔහු පක්ෂීන් දෙපත් කොලේ තැකද මේ මළයිරුරු පිට හිජු ලිතිණියන් පාන් වූ කළ ආඩම් උන් එලවාදීමේ ය. තවදා ඉර බැස යන විට ආඩම් බර තින්දකට වැටිණි. රුදුරු හිතියකින් ඔහු වෙළි ගියේ ය. තවදා ඉර බැස යයි. අදුර පැමිණෙයි. දෙපත් කරන ලද සතුන් මැදින් යන දුම් තහින උරුනක් ද, දිලියෙන ගිනි තුළක් ද, පෙනේ. ඒ දෙවියන් සම්දණන් වහන්සේ ආඩම් සමග හිටිපූමක් පිහිටුවමින්, "මිසරයේ ගංගාවේ සිට යුපුවීස් මහ ගංගාව දක්වා මේ දේශය තුළී පෙළපතට මම දෙමි"යි වදාල යෝක."

දේව වාක්‍ය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු වේවා.

පිළිතුරු හිය

මිතාවලිය 27:1, 7-9, 13-14

පිළිතුරු: හිමිසද මාගේ ආලේකය හා විමුක්තිය ය.

හිය: හිමිසද මාගේ ආලේකය හා විමුක්තිය ය. මම කිසිවෙකුට ඩිය ගොවමේ. හිමිසද මාගේ ජේව ගක්තිය ය. මට හිතියක් තැත. හිමි තුමාණෙනි, මා හඩ නහා කියන දෙයට සවන් දුන මැනව. මට කරුණ කොට උන්තර දුන මැනව.

"මා අවුවට එන්න"යි ඔබ කියන කළ, සම්දුති, "ඔබ අවුවට එන්නේ"යි මාගේ සිතින් නිවමි. මා කෙරෙන් ඔවුන් මූහුණ සහවා ගොගන මැනව. උරුහසින් ඔබ මෙහෙකරුවා බැහැර ගොකළ මැනව. ඔබ මාගේ සරණය වන යෝක.

මාගේ විමුක්තිදයක දෙවියනි, මා පහ ගොකළ මැනව. මා අන් ගොහළ මැනව. "ඡේතුන් අතර සම්දුන්ගේ යහපත්ත්කම මට දක්නට ඇති ය"යි මම විශ්වාස කරමි. සම්දුන් කොරේ විශ්වාස තබන්න. ගක්තිමත් වන්න. බෙරේයවත් වන්න. සම්දුන් කොරේ විශ්වාස තබන්න.

ඇත්ත වූ පාවල තුමන් විසින් පිළිපිටිවරුනට ලියන ලද හසුගෙන් ගත් කොටසකි.

අපට ඇති දුබල ගරිර කුමන් වහන්සේගේ ගෝපනවින ගරිරයට සමාන වන පිළිස වෙනස් කරන සේක.

සහෙළුදරවරුනි, ඔබ හැම දෙන ම මා අනුගමනය කිරීමට එකඟ වන්න. අපි ඔබට ආදර්ශයක් වී සිටිමු. ඒ ආදර්ශය අනුව හැසිරෙන්නන් හොඳින් කළේපනාවට ගන්න. මත්ද, මා බොහෝ වර ඔබට කියා ඇති ලෙසත්, දත් කුදාල සළමින් කියන ලෙසත්, බොහෝ දෙනෙක් හ්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ කුරුසියේ සතුරන් මෙන් හැසිරති. ඔවුන්ගේ අවසානය විනාශය වේ. ඔවුන්ගේ දෙවියේ මාංසික තෘප්තිවලට වෙති. ලත්ජා විය යුතු දේ ගැන ඔවුනු පාරවාට කර ගෙනිනි. ඔවුන්ගේ කළේපනාව මෙලේ දේ ගැන පමණ ය. එහෙන් අපි ස්වර්ගයේ පුරවැසියේ වමින. අප ගළවන පිළිස ස්වාමීන් වන ගේසුස් හ්‍රිස්තුන් වහන්සේ ස්වර්ගයෙන් වඩින නෙක් අපි බලා සිටිමු. සියලුල තමන්ට වසර කර ගැනීමට ඇති ස්වකිය බලය අනුව, දත්ත අපට ඇති දුබල ගරිර, තමන් වහන්සේගේ ගෝපනවින ගරිරයට සමාන වන පිළිස උන් වහන්සේ එවා, වෙනස් කරන සේක. එහෙයින් මාගේ ප්‍රේමවත්තයෙහි, හිතවත් සහෙළුදරවරුනි, මාගේ ප්‍රේමියන්, ඔවුන්නන් වන ප්‍රේමවත්තයෙහි, මෙසේ ස්වාමීන් වහන්සේ තුළ ස්ථිර ව සිටින්න.

දෙව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු වේවා.

සාදුකාරය

ප්‍රක්‍රියාවන් 9:35

“මේ මාගේ පුත්‍රයාණෝ ය. මොහුට සවන් දෙන්නැ”යි
පියාණන් වහන්සේගේ හඩ වලාකුලින් තික්මිණි.

ගුද්ධ්‍ය පුවිණෝහය

ප්‍රක්‍රියාවන් 9:28-35

පුවිණෝහක දුක් තුමන් විසින් ලියන ලද දෙව වාක්‍යය නම් මෙයේය.

යාච්‍යා කරදීම් ගේසුස් වහන්සේගේ මුණුවර යින්ස් විය.

අට දිනකට පමණ පසු ගේසුස් වහන්සේ ජේදුරු ද ජෞහන් ද ජාකොබ් ද කැදුවා ගෙන යාච්‍යා කරන පිළිස කන්දට තැගැණු සේක. යාච්‍යා කරදීම්, උන් වහන්සේගේ මුණුවර වෙනස් විය. උන් වහන්සේගේ වස්තු ධෙවල කාන්තියෙන් බැබලිණි. හඳිසියේ මුනුඡායේ දෙදෙනෙක් උන් වහන්සේ සමග කතා කරමින් උන්හ. ඔවුනු නම්: මේසේස් සහ එලියා ය. ඔවුනු ගේසුස් පුක්ත ව පෙනී උන් වහන්සේ ජේදුසලමේහි දී ඉටු කරන්න යන ජීවිත පුජාව ගැන කතා කරමින් සිටියහ. ජේදුරු ද ඔහු සමඟ වූවේ ද තිදිබර ව උන්හ. එහෙන් ඔවුනු තින්දෙන් අවදි ව, උන් වහන්සේගේ ගේසුස් ද උන් වහන්සේ සමග සිටී මිනිසුන් දෙදෙනා ද දුවහ. තවදා මේසේස් සහ එලියා උන් වහන්සේ වෙනින් වෙන් ව යදා ජේදුරු තමා කුමක් කියෙන්නේ ද දී තොදුන, “ස්වාමීනි, මෙහි සිටීම අපට වාසනාවකි. එබැවින් මණ්ඩප තුනක් සාදමු. එකක් ඔබට ය, එකක් මේසේස්ට ය. එකක් එලියාට ය”යි නිය ය. ඔහු මෙය කියදීම් ම වලාකුලක් තැහි ඔවුන් සිසාරා පැනිරිණි. වලාකුල ඔවුන් වසරගත් කළ ඔවුනු හිතියට පත් වූ හ. එවිට, “මේ මාගේ පුත්‍රයාණෝ ය, මේ මා තොරාගත් තැනැත්තාණෝ ය. මොහුට සවන් දෙන්නැ”යි වලාකුලෙන් හඩක් තික්මිණි. ඒ හඩ තැගැණු කළ ජේසුස් වහන්සේ පමණක් සිටිනු දක්නා ලදී. ඔවුනු තිහඹ ව සියලුහින් දුවු තිසිවක් ඒ ද්වස්වල දී තිසිවකුට තොපැවසු හ.

පුවිණෝහ වාක්‍යය එසේ ය.

ශ්‍රීස්තුනි ඔබ වහන්සේට ප්‍රගංසා වේවා.